

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

II. Quantopere nobis obedientia virtus sit necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40105

ad quoddam Monasterium venisset, quosdam vidisse in eo senes, canitiæ venerandos, & annis senioque graues, ita ad obediendum hucq; & illuc discursandum promptos & dispositos, vt pueri agiles viderentur: quorum nonnulli, iam quadraginta annos, in sancta obedientiæ militia & castris militabant. Et addit, ex his à se rogatis, quemnam ex singulari hac sua obedientia & labore, fructum consolationemque retulissent, nonnullos quidem respondisse, hac se via & adminiculo, ad profundissimam humilitatis abyssum, prouenisse, qua fieret, vt ab plurimis tartarei inimici insultibus & incurfibus tuti forent: alios vero, hinc se consecutos, vt omnem ad iniurias & opprobria sensum amississent. In tantum, vt obedientia medium sit ad omnigenas virtutes assequendas, convenientissimum. Tum apud prescos illos Patres, vt clarum iam adeptæ perfectionis indicium ac nota ducebatur, si quis patri suo spirituali apprimè subditus esset ac per omnia obediret.

In Biblioth.
SS. Patrū
tom. 3. do-
ctrin. 1. de
veneris.

Psal. 118.
320.

Obedientiæ
suppleat,
quod vires
præstare
non possunt

S. Dorotheus refert de discipulo suo Dositheo, quod cum iuuenis esset nobilis & delicatus, quidam ei diuini iudicii, rationisque exactæ, quam Deo dare debebat, horror ac metus incidit, adimplente in eo Domino id, quod alias, petebat Propheta, dicens. *Confige timore tuo carnes meas: à iudicijs enim tuis timui.* Hoc ipse timore confixus & compunctus religionem iniiit, quo bonam Deo iudici, de factis rationem reddere posset, quod autem natura debilis & teneræ complexionis esset communitatis consuetudinem sequi non poterat, non summo mane surgere, non eis vesci cibis, quibus alij. Quæ cum facere ipse non posset, in horum compensationem statuit ac decreuit, obedientiæ totum se, & quam exactissime clare, magna promptitudine & accuratione in notocomio & reliquis humilitatis officiis famulatum præstando, quibus in obsequiis quinquennio, post Phthisi, demortuus est. Abbati autem Monasterii reuelatum fuit cœlitus, adolescentem Dositheum eadem in cœlo gloriæ corona donatum esse, qua

Paulus & Antonius. Quo audito, monachi reliqui cum Deo expostularunt, dicentes, vbinam ergo iustitia tua, Domine? vt hominem, qui nunquam ieiunauit, quique in deliciis educatus erat, comparare & æquiparare velis nobis, qui totum Religionis onus, *dici est astus pondus ferimus?* quid nos omni quem exantlauimus, labore plus. profecimus? Respondit autem Deus, obedientiæ meritum & valorem ipsos nescire; per hanc autem adulescentem illum, patuo tempore plus, quam multis alij asperitatibus & penitentis mcruisse.

Matth. 12

CAPVT II.

Quantopere nobis obedientiæ
virtus ait neces-
saria.

B Hieronymus quo melius Religiosos ad superioribus suis seruo ad obediendum excitaret, obedientiamque ipsis persuaderet, multis allatis exemplis ostendit, quam sit omni in re, superiorum aliquem sequi & parere, necessarium. In seculari & politico regimine, vnum esse videmus inquit Imperatorem, vnum Regem, vnum supremum prouinciæ cuiusdam iudicem. Roma, dum eius initia ponebantur, ne duos quidem fratres, simul in reges habere potuit: nam alter alterum ferro de medio tollit; itaque parricidio dedicatur. Iacob & Esau fratres etiam matris in vtero, inter se confligebant, ac veluti bello decertabant, vter alterum in egressiendi præuerteret. Ipsam quoque Hierarchiam Ecclesiasticam ad vnum Christi in terra Vicarium vniuersam redactam videmus: in singulis quoque territorijs & diocesis vnus duntaxat præest Episcopus & prælatus. Omni demum in re quandam requiri constat subordinacionem,

In regula
quæ ex
vniuersis
scriptis
collegij Lau-
pne de Obe-
dientia.

Regime
Monachis
cum epis-
copis.

tionem, qua vnus imperio multi pareant. Sicut exercitu quantumuis copioso, semper generalis aliquis est imperator, quem omnes sequantur & audiant, in singulis quoque nauibus vnus est præfectus & nauarchus. Nam magna inter nauigantes discordia, turbatio & confusio oriretur, nec vnquam periculum ad portum appellarent, si vnusquisq; gubernaculo assidere, & nauem pro libitu suo dirigere vellet, & vnus non foret quem omnes sequerentur. Imo etiam in quantalibet parua familia, in rusticana licet casula, vnum necesse est esse, cui reliqui pareant, quod nisi sit nec domus, nec ciuitas, nec regnum, integra conseruari & stare poterunt. *Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur & domus supra domum cadet.* Atque hoc in omnibus adeo rebus creatis cernere est, non in iis solum quæ ratione prædita sunt, hominibus inquam, & Angelis, in quibus vna alteri Hierarchia subordinatur, verum etiam in brutis animalibus, quæ suum semper habent ducem & ductorem quem sequuntur. Apibus suæ sunt magistra & præposita, & vna inter eas princeps est, & Regina, quam omnes reuerenter agnoscunt & obtemperant: Grues quoque vnâ sequuntur ordine literato, volatu scilicet imitando Græcum Y. itaq; vnâ præeuntem consequuntur omnes. Ipsi quoq; cæli sub vno primo mobili continentur, & ad eius motum rapiuntur. Ne vero exemplorum plurium allacione fastidio sim, inquit Hieronymus, quod te elicere ex omnibus volo, illud est, vt nimirum hinc intelligas, quantum opere tibi conueniens ac consentaneum sit, sub præposito alicuius Obedientia viuere, & in multorum fratrum Religiosorum, seruorum Dei congregatione, qui exemplo te suo ad finem tuum assequendum adiuuent & animent.

Et si nos S. P. N. per magna in omnibus quidæ virtutibus & gratis spiritualibus incrementa facere velis, specialiter tamen in hac de qua loquimur, insignè à nobis perfectionem exigat. Vultq; vt, sicut aliarum religionum quodam paupertate, quædam poenitentia & asperitatibus, aliq; choro, alia

clausura eminent & excellunt, ita societas maxime obedientie virtute clarescat, & quotquot, sumus in ea resplendere & nitere procuremus: perinde ac si ab illa sola vniuersum societatis bonum dependeret. Non sine ratione autem hoc à nobis B. P. exigit. Nam Societatis nostræ finis est, vt postquam proprium ac priuatum quasi profectum, proximi utilitati impense studeat, & ad animarum salutem, toto quæ patet orbe terrarum comparandam enixe comperetur. Vnde omnes eam profitentes parati, dispositi, ac velut cõtinenter in prociectu esse debent, ad toto hoc orbe ministeriorum suorum exercendorum causa, peregrinandum & discursandum, perinde ac leuis armaturæ equites, vt vbiq; maior vocat necessitas, eodem accurrant & suppetias ferant. Atq; hic quarti voti, quod professi nostri faciunt, quo summo pontifici, quibuslibet in missionibus suscipendis obedientiam spondent, finis est & intentum, vt scilicet quocunq; terrarum eos ablegare ipse voluerit, siue ad fideles, siue ad infideles & hæreticos, sine excusatione & cunctatione vlla, & non petito viatico, abire sint parati. Nec modo in iis missionibus, ad quas à supremo Christi vicario, verum etiam in iis ad quas immediatis superioribus destinabuntur, hanc omnes promptitudinem & indifferentiam præferant necesse est, nec non ad quodcunq; officium ac ministerium ex eundem, ad omnia denique alia, quæ à præposito ipsis peragenda præscribentur. Et quoniam tanta in Societate, occupationum, ministeriorum, graduum est diuersitas, quorum vnus altero est altior & eminentior, hinc magno opus est obedientie, apparatus & comiteatu. Atque hoc mirabile B. P. N. propositum, & intentio fuit, dum tantopere in obedientia commendanda insistit, in eaq; vt emineamus & excellamus, perit. *Sciebat enim, sciebat enim difficultia & ardua sæpe nobis oblatum iri, hos suscipere, de quæ, sursum deorsum vacandos, & omni generas in formas efformandos.*

Quidam de patribus nostris de se dicere solebat, quod etiam omnes nos & ore

*Obedientia
prompta
maxime in
Societate
Iesu curâ.*

*Societatis
homines
prompti ad
suppetias
ferendas
vbi obedi-
entia va-
let.*

sum. Optime quidem: est namq; hæc aper-
tissima & lectissima veritas. Religiosus, qui
ad qualibet à superiora inungenda, mor-
tificatus, promptus & indifferens est, nul-
lum iustum, iniustumve nullum superiorē
perhorrescit; ac parum eius interest, Pe-
trusve suus superior sit an Ioannes, huius-
ve conditionis ac naturæ sit an illius. Bon-
us Religiosus ob hoc dependere rebus nō
debet: euidens autem imperfectionis signū
est, hinc dependere, & isthæc timere S.
Chrysostomus explicans illud Apostoli:
*Vis non timere potestatem; bonam fac, &
habebis laudem ex illa: si autem malum
feceris, time; ut: Timorem non facit prin-
ceps, sed vestra malitia.* Fur & maleficus
iustitiam timet, & prætorē rerum crimi-
nialium venire, cum videt, sanguis illi præ-
metu congelescit, ratus sui comprehen-
dendi cauta ipsum adesse: hanc vero illi ti-
morem non princeps vel Iudex, sed male-
ficium & scelerata conscientia causat. Re-
gem ergo & Iudicem timere non vis? San-
ctæ viue, & deo eum non timebis, vt etiam
magnopere ab eo sis laudatus & cele-
brandus. Eodem portō modo se res etiam
habet hic in Religione: hosue enim timo-
res & angores non obedientia parit non
superior, sed tua imperfectio & parua mor-
tificatio. In Religione non timere & secu-
rus esse si velis; obedientiam serio cole, &
ab omnia indifferens & resignatus esto.
Hoc modo qui ambulabit mira pace, sum-
ma quiete & securitate gaudebit, ipsaque
Religio paradisi quidam terrestris ei fu-
tura est.

Rom. 13. 3.

*Imperfectio
propria ti-
midium red-
dit religio-
sum; obedi-
entia & re-
signatio li-
berum &
hilarum.*

CAPVT III.

De primo obedientia gradu.

*3. p Constit.
cap. 1. S. 23.
Regul. 31.
summar.*

*Primus ob-
edientia
gradus.*

B. P. N. in tertia constitutionum parte
de obedientia loquens; *Expedit, in-
quit, in primis ad profectum, valde necessa-
rium est, vt omnes perfecta obedientia sede-
dant,* quo etiam loco ostendit, quæ qualif-
ue perfecta sit obedientia: nimirum non
solum, in exteriori rei iniunctæ executio-
ne & effectu (qui primus obedientia gra-
du est) eam veritari debere, verum etiam in

voluntate & corde, nostram. s. vt voluntatē
cum superiori confirmemus, vnum cū co-
velle & vnus nolle habere procurando, atq;
hic secundus est obedientia gradus. Quid-
ue hic quidem sistendū, sed adhuc vltimus
ascendendum, vt nimirum Iudicium no-
strum, iudicio superioris accomodemus:
idem vt videatur nobis, quod superiori,
quodq; ipse fieri iubet, bene id iuberi, iudi-
cemus. Qui tertius obedientia gradus est.
Quando ergo isthæc in opere, voluntate &
intellectu conformitas erit, tum demum
integra & perfecta futura obedientia; si-
quid autem horum de fuerit, manea & im-
perfecta. A primo itaq; gradu initium du-
cendo, necesse nos est in ipsa præcepti exe-
cutione, quam diligentissimos & exactissi-
mos esse Rogat. S. Basiliius, qua res à super-
iore imperatas oporteat diligentia & ac-
curatione exequi: non minori, inquit, quā,
qui vitæ conseruandæ compresse studio-
sus est, ad eius conseruationē integritatem-
que necessaria comparat, nec minore ar-
dore, quam qui esurit, ad cibum inhiat &
anhelat. quin etiam ei maiori, inquit, quo
vita æterna, quā obediendō promeremur,
nobilior & excellentior est temporalibus.
Quare præclare S. Bernardus. *Fidelis obe-
diens, nescit moras, fugit ex æstinum, ignorat
tarditatem, præceptientem; parat ocu-
los visui, aures audiri, linguam vocis,
manus operi, sterneret pedes: totum se colligit,
vt imperantis colligat voluntatem: tamq;
ita exacte puncta taliterque exequitur, vt
eam præuenire, & manu verba iubentis
præuentero velle videatur.*

B. P. N. de executione exacta, quam in
obedientia nos adhibere oportet, agens sic
ait: *Ad signum campanæ & superiorū vocē,
perinde ac si à Christo Domino egredere tur
quā promptissime simus, vt quamuis, atque
adeo litera à nobis inchoata, necdum per-
fecta relicta.* Duo porro nobis hic præcri-
bit: Primum, vt, dum campanæ signū, vel
superioris vocē audimus, Dei nos vocē au-
dire credamus. Vtile porro & pium in pri-
mis est, sicut tres Magi Reges, visa appa-
rente sibi stella, apud se quisquē dixerunt.
Hoc signū Magni Regis est, camus & offera-

Secundus

Tertius

Inregul
breuiter in-
terrog. 116.

Executio-
peris. Exo-
rior. In pri-
mo si illi
apud gra-
dus quib.
quampre-
rompta
atque pro-
da.

Inregul

Refectio
Caroli
Gene-
dialo-
167.

Obedi-
167.

6 p Consti-
c. 1. S. 23.
qui. 31. sum-
mar.

Rau-
trac-
busa
turt-
E
Bla-
mor-
rit.